

4-1-2019

ปัจจัยขั้วหุระดัขที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วรรณที ศรีอินนยาง

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

ศรีอินนยาง, วรรณที (2019) "ปัจจัยขั้วหุระดัขที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น," *Journal of Education Studies*: Vol. 47: Iss. 2, Article 20.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol47/iss2/20>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ปัจจัยพระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

The Multilevel Factors Influenced on the School's Academic
Administrative Effectiveness under the Department of Local Administration

วรรณที ศรีโนนยาง¹, สมคิด สร้อยน้ำ², และ นวัตกรรม หอมสิน³

Wanatee Srinonyang¹, Somkid Soinam², and Nawattakorn Homsin³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) ค้นหาปัจจัยระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพล และ 3) สร้างโมเดลพระดับของปัจจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 60 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร 60 คน ครู 120 คน และนักเรียน 1,200 คน รวม 1,380 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม มี 4 ฉบับ ใช้วัดนักเรียน ครู ผู้บริหาร และสอบความเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลทางวิชาการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .907, .944, .939 และ .941 ตามลำดับ สถิติการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป HLM

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยระดับนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียน และประสบการณ์นักเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .05 และ .01 ตามลำดับ ปัจจัยระดับห้องเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอน และประสบการณ์การสอน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยระดับโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ และประสบการณ์การบริหาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ และ 3) ปัจจัยพระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ แสดงเป็นโมเดลผสมได้ดังนี้

Article Info: Received 6 August, 2018; Received in revised form 10 September, 2018; Accepted 4 April, 2019

¹ นักศึกษาปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

อีเมล: grapeloveyou@hotmail.co.th

Ph.D. Candidate in Educational Administration, Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University

Email: grapeloveyou@hotmail.co.th

² อาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี อีเมล: sroinam@gmail.com

Lecturer in Educational Administration, Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University Email: sroinam@gmail.com

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี อีเมล: nawattakorn_h@yahoo.com

Lecturer in Educational Administration, Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University

Email: nawattakorn_h@yahoo.com

$$\text{ACHIEVE} = 4.279^{**} + 0.045^{**} \text{LEADER} - 0.034^{*} \text{EXPER3} + 0.105^{*} \text{QUAL2} + 0.088^{*} \text{EXPERI2} + 0.046^{*} \text{ATTITUDE} + 0.059^{*} \text{BEHAVE} + 0.103 \text{BEHAVE}^{*} \text{BEHAVE2} - 0.058^{**} \text{EXPERIEN} + 0.038^{*} \text{EXPERIEN}^{*} \text{EXPER3} + 0.216^{*} \text{EXPERIEN}^{*} \text{QUAL2}$$

คำสำคัญ : ปัจจัยพระระดับ / ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ / องค์ประกอบส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of the school's academic administrative effectiveness under the Department of Local Administration. 2) to find the student-level factors, classroom level factors and school level factors that influenced and 3) to construct a Multi-level model of factors. The sample comprised 1,380 people. They were 60 administrators, 120 teachers and 1,200 students selected by Multi-stage sampling. The instruments were 4 types of questionnaires: (1) for students, (2) for teachers, (3) for school administrators and (4) questions about school's academic. The reliability value of the questionnaires were .907, .944, .939 and .941 respectively. The data were analyzed using percentage, mean and standard deviation. Multilevel model was analyzed using HLM program.

The results of this research were as follows: 1) The academic administrative effectiveness was at the high level. 2) For the student factors, it was found that the learning attitude, the learning behavior and the learning experience were significant at .05, .05 and .01 level respectively. For the classroom factors, it was found that the teaching quality and the teaching experience were significant at .01 and .05 level respectively. For the school factors, it was found that the instructional leadership and the administration experience were significant at .01 and .05 level respectively. 3) The multilevel model of factors was illustrated as a mixed model below:

$$\text{ACHIEVE} = 4.279^{**} + 0.045^{**} \text{LEADER} - 0.034^{*} \text{EXPER3} + 0.105^{*} \text{QUAL2} + 0.088^{*} \text{EXPERI2} + 0.046^{*} \text{ATTITUDE} + 0.059^{*} \text{BEHAVE} + 0.103 \text{BEHAVE}^{*} \text{BEHAVE2} - 0.058^{**} \text{EXPERIEN} + 0.038^{*} \text{EXPERIEN}^{*} \text{EXPER3} + 0.216^{*} \text{EXPERIEN}^{*} \text{QUAL2}$$

KEYWORDS: THE MULTI-LEVEL FACTORS / THE ACADEMIC ADMINISTRATIVE EFFECTIVENESS / THE DEPARTMENT OF LOCAL ADMINISTRATION

บทนำ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ทุกกิจกรรมในโรงเรียน โดยเฉพาะเรื่องการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของโรงเรียนที่เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร (ภูมิพัฒน์ รักษ์พรมงคล, 2559) เพราะงานวิชาการเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ประพุดดี มีลักษณะที่ดี มีความรู้และทักษะที่จำเป็นจนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (มนูญ เชื้อชาติ, 2554) และการบริหารงาน วิชาการเกี่ยวข้องกับการกำหนดปรัชญาการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามหลักสูตรการเรียนการสอน (Sergiovanni & Starratt, 1997) โดยการบริหาร งานวิชาการเป็นการจัดการภายในสถานศึกษาทุกด้านเพื่ออำนวยความสะดวกให้ครูสามารถ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดหมายที่หลักสูตรกำหนด ไว้ (กฤตชญา วิเชียรเพริศ, 2558) และเป้าหมายการจัดการศึกษาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีลักษณะเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาของรัฐโดยทั่วไป คือ ให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินรอบสี่ (พ.ศ.2559-2563) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านคุณภาพศิษย์ว่า ผู้เรียนต้องเป็นคนดี มีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีความสามารถในการ คิด และมีทักษะชีวิต แต่รายงานผลการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติของ ประเทศไทย (O-Net) ประจำปีการศึกษา 2559 พบว่า โดยภาพรวมทั้งประเทศ นักเรียนที่ ทดสอบจากข้อสอบกลางระดับชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้ง โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มีค่าคะแนนไม่แตกต่างกับโรงเรียนในสังกัด อื่น ๆ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2560)

ปัญหาประสิทธิผลด้านวิชาการ ถือเป็นปัญหาที่สำคัญของสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กันหลายระดับ ทั้งระดับผู้บริหารโรงเรียน ระดับครูผู้สอนและระดับนักเรียน เนื่องจากโครงสร้างและธรรมชาติของข้อมูลทางการศึกษามีลักษณะเป็นข้อมูลหลายระดับ เรียกว่า ข้อมูลพหุระดับ (Multi-level data) หรือข้อมูลที่สอดแทรกกลดกัน (Hierarchical nested data) การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตามด้วยการจัดข้อมูลอยู่ใน

ระดับเดียว (Single level approach) จึงเป็นการละเลยโครงสร้างของระดับข้อมูล ทำให้เกิดความผิดพลาดในการสรุปผลระหว่างระดับ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2555) การใช้เทคนิคการวิเคราะห์พหุระดับ (Multilevel analysis) เป็นเทคนิควิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ตัวแปรอิสระหลายตัว และตัวแปรอิสระเหล่านั้นสามารถแบ่งแยกได้อย่างน้อย 2 ระดับขึ้นไป โดยตัวแปรระดับเดียวกันมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและกันและได้รับอิทธิพลร่วมกันจากระดับตัวแปรที่สูงกว่า ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบระดับเดียวไม่สามารถให้ผลสรุปที่ถูกต้องได้ จึงต้องใช้เทคนิคการวิเคราะห์พหุระดับ ซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติที่สอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูลทางการศึกษา โดยปัจจัยที่อยู่ในระดับที่สูงกว่าจะมีอิทธิพลต่อปัจจัยที่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า (สมถวิล วิจิตรวรรณ, สุภมาส อังศุโชติ, และ รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์, 2556)

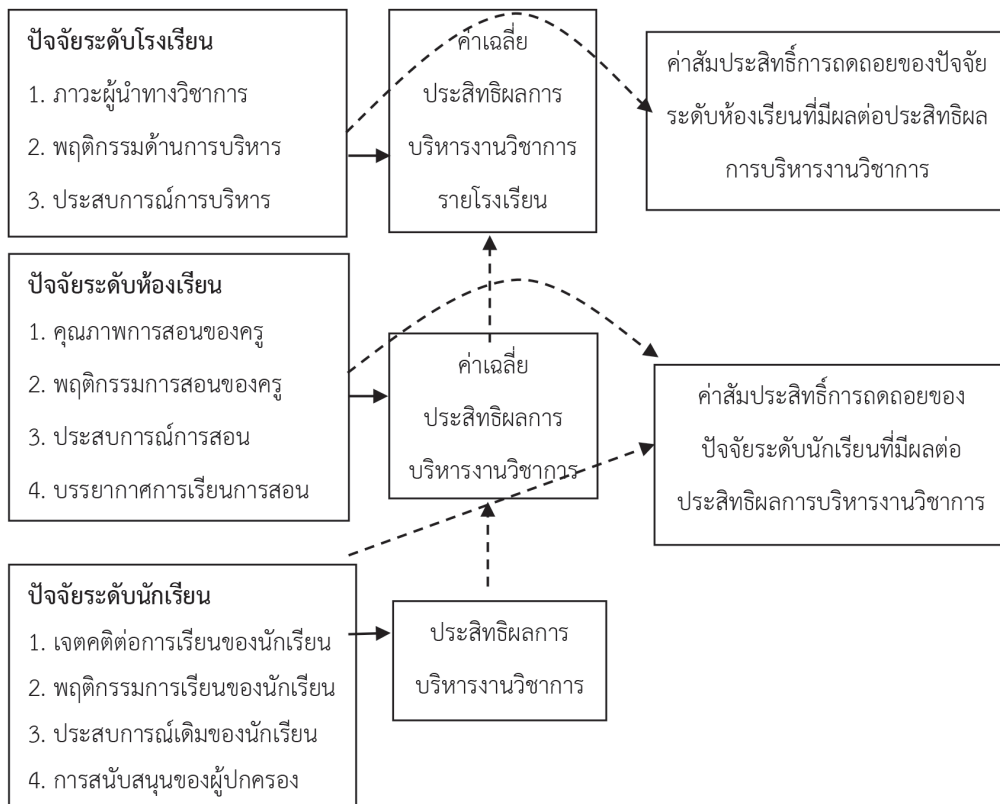
ปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาปัจจัยพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ปัจจัยระดับนักเรียน ปัจจัยระดับครู และปัจจัยระดับโรงเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์พหุระดับด้วยสมการการถดถอยกรณีที่มี 3 ระดับ เพื่อให้ทราบว่าเป็นโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับใดและมีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาปัจจัยระดับนักเรียน ปัจจัยระดับห้องเรียนและปัจจัยระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อสร้างโมเดลพหุระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ปัจจัยระดับนักเรียน ปัจจัยระดับห้องเรียน และปัจจัยระดับโรงเรียน (กฤตชญา วิเชียรเพริศ, 2558; ญัตติยาภรณ์ หยกกอบล, 2555; ทรงยศ แก้วมงคล, 2557; ภูมิพัฒน์ รักพรมงค, 2559; มนูญ เชื้อชาติ, 2554; สมถวิล วิจิตรวรรณ และ คณะ, 2556; สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์, 2549; Ellis, 1993; Leithwood, 1994; McClelland, 1985; O’Neal, 1987; Sergiovanni & Starratt, 1997) ตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการวิเคราะห์ คือ โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีการศึกษา 2560 ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน 936 คน ครูประจำชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 1,980 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 49,629 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 52,545 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร 60 คน ครู 120 คน และนักเรียน 1,200 คน รวม 1,380 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนของนักเรียน พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ประสบการณ์เดิมของนักเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ตัวแปรระดับห้องเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู พฤติกรรมการสอนของครู ประสบการณ์การสอนของครู และบรรยากาศการเรียนการสอน และปัจจัยระดับโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ พฤติกรรมด้าน การบริหาร ประสบการณ์การบริหารและบรรยากาศโรงเรียน

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการตามจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความสามารถ มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง จิตใจร่าเริงแจ่มใส มีความรักชาติ และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มีทั้งหมด 4 ฉบับ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการเท่ากับ 1.00 ทุกข้อคำถาม แบบสอบถามฉบับที่ 1 ใช้สำหรับผู้บริหารโรงเรียน มี 4 ด้าน 23 ข้อคำถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .939 ฉบับที่ 2 ใช้สำหรับครูประจำชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 มี 4 ด้าน 21 ข้อคำถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .944 ฉบับที่ 3 ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 4 ด้าน 18 ข้อคำถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .907 และฉบับที่ 4 ใช้สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มี 5 ด้าน 24 ข้อคำถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .941

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนมา ร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยดำเนินการตามขั้นตอน คือ วิเคราะห์โมเดลว่าง (Null model) วิเคราะห์โมเดลอย่างง่ายระดับที่ 1 (Simple model-level 1) วิเคราะห์โมเดลไฮโพเทติกอกระดับที่ 2 (Hypothetical model-level 2) และวิเคราะห์โมเดลไฮโพเทติกอกระดับที่ 3 (Hypothetical model-level 3) ซึ่งแต่ละขั้นตอนใช้สถิติทดสอบค่าอิทธิพลคงที่ (Fixed effect) ด้วยค่าที (t-test) และทดสอบค่าอิทธิพลสุ่ม (Random effect) ด้วยค่าไคสแควร์ (χ^2 -test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	4.25	0.68	อยู่ในระดับมาก
2. นักเรียนมีความรู้ความสามารถ	3.81	0.77	อยู่ในระดับมาก
3. นักเรียนมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงจิตใจร่าเริงแจ่มใส	4.60	0.63	อยู่ในระดับมาก
4. นักเรียนมีความรักชาติ	4.56	0.65	อยู่ในระดับมาก
5. นักเรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	4.18	0.52	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.28	0.74	อยู่ในระดับมาก

ตาราง 1 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก คือ ด้านนักเรียนมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมาคือ ด้านนักเรียนมีความรักชาติ ($\bar{X} = 4.56$) และอันดับสุดท้ายที่มีค่าเฉลี่ยของระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการต่ำที่สุด คือ ด้านนักเรียนมีความรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 3.81$)

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ปัจจัยระดับนักเรียน ปัจจัยระดับห้องเรียน และปัจจัยระดับโรงเรียน สรุปได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อิทธิพลคงที่ (Fixed Effect)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	Std. Error	t-ratio	df	p-value
1. ค่าเฉลี่ยประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ π_0 , ค่าเฉลี่ยรวม (γ_{000})	4.279**	0.021	207.462	55	<0.001
ค่าอิทธิพล LEADER (γ_{001})	0.045**	0.016	2.819	55	0.007
ค่าอิทธิพล BEHAVE3 (γ_{002})	-0.014	0.018	-0.778	55	0.440
ค่าอิทธิพล EXPER3 (γ_{003})	-0.034*	0.016	-2.165	55	0.035
ค่าอิทธิพล CLIMA3 (γ_{004})	-0.024	0.015	-1.583	55	0.119
ค่าอิทธิพล QUAL2 (γ_{010})	0.105*	0.045	2.338	104	0.021
ค่าอิทธิพล EXPERI2 (γ_{030})	0.088*	0.042	2.083	104	0.040

ตาราง 2 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อิทธิพลคงที่ (Fixed Effect)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	Std. Error	t-ratio	df	p-value
2. การทำนายค่าอิทธิพล ATTITUDE					
$(\gamma_{100}), \pi_1$	0.046*	0.022	2.089	59	0.041
ค่าปฏิสัมพันธ์ QUAL2, (γ_{110})	0.145	0.081	1.783	104	0.077
ค่าปฏิสัมพันธ์ BEHAV2, (γ_{120})	-0.048	0.053	-0.902	104	0.369
ค่าปฏิสัมพันธ์ EXPER2, (γ_{130})	-0.150	0.078	-1.931	104	0.056
ค่าปฏิสัมพันธ์ CLIM2, (γ_{140})	0.066	0.089	0.734	104	0.465
3. การทำนายค่าอิทธิพล BEHAVE					
$(\gamma_{200}), \pi_2$	0.059*	0.023	2.543	59	0.014
ค่าปฏิสัมพันธ์ QUAL2, (γ_{210})	0.042	0.093	0.450	104	0.654
ค่าปฏิสัมพันธ์ BEHAV2, (γ_{220})	0.130*	0.054	2.418	104	0.017
ค่าปฏิสัมพันธ์ EXPER2, (γ_{230})	0.054	0.089	0.610	104	0.543
ค่าปฏิสัมพันธ์ CLIM2, (γ_{240})	0.050	0.078	0.632	104	0.528
4. การทำนายค่าอิทธิพล EXPERIEN					
$(\gamma_{300}), \pi_3$	-0.058**	0.020	-2.856	55	0.006
ค่าปฏิสัมพันธ์ LEADER, (γ_{310})	-0.019	0.015	-1.279	55	0.206
ค่าปฏิสัมพันธ์ BEHAVE3, (γ_{320})	-0.015	0.018	-0.812	55	0.420
ค่าปฏิสัมพันธ์ EXPER3, (γ_{330})	0.038*	0.016	2.358	55	0.022
ค่าปฏิสัมพันธ์ CLIMA3, (γ_{340})	-0.001	0.015	-0.101	55	0.920
ค่าปฏิสัมพันธ์ QUAL2, (γ_{310})	0.216*	0.086	2.520	104	0.013
ค่าปฏิสัมพันธ์ EXPER2, (γ_{330})	0.145	0.088	1.645	104	0.103
ค่าปฏิสัมพันธ์ CLIM2, (γ_{340})	-0.017	0.073	-0.238	104	0.812

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลตาราง 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัจจัยระดับนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนของนักเรียน พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

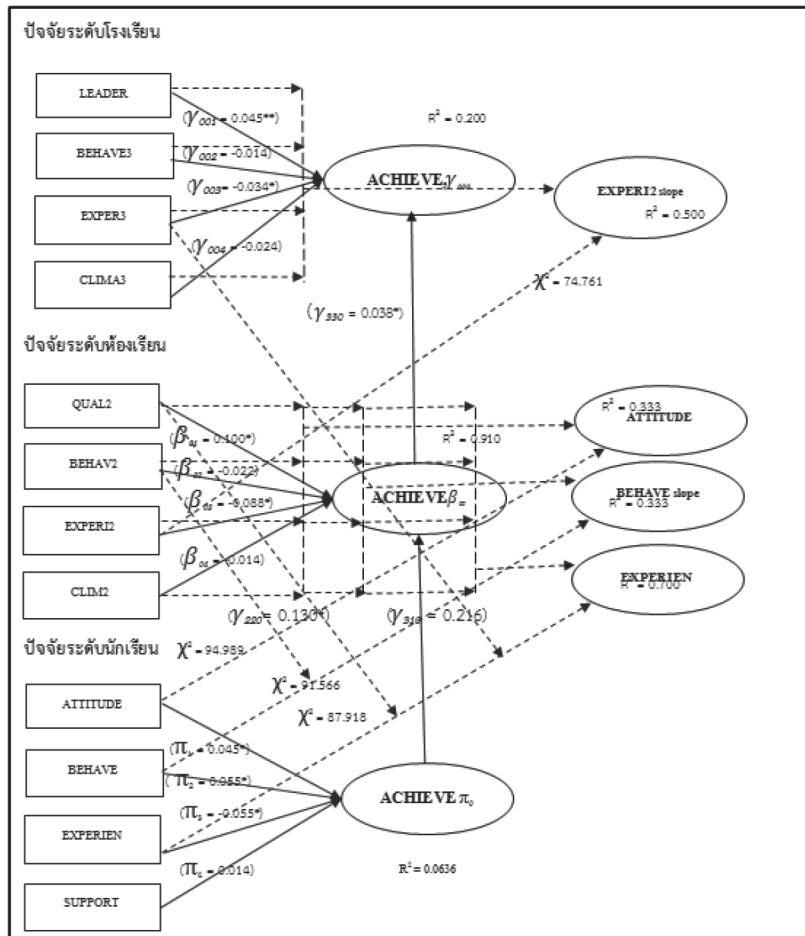
ของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบการณ์เดิมของนักเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยระดับนักเรียน สามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ประมาณร้อยละ 6.36

ปัจจัยระดับห้องเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู และประสบการณ์การสอนของครู มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยระดับห้องเรียน สามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประมาณร้อยละ 91.00

ปัจจัยระดับโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประสบการณ์การบริหารของผู้บริหารโรงเรียน มีอิทธิพลทางลบต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัจจัยระดับโรงเรียนสามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประมาณร้อยละ 20.00

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูกับประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การบริหารกับประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. โมเดลพหุระดับของปัจจัยระดับนักเรียน ปัจจัยระดับห้องเรียน และปัจจัยระดับโรงเรียน ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงได้ ดังภาพ 2

ภาพ 2 โมเดลพหุระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานวิชาการเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระคล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและ

การจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผล ประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2551) ที่รายงานผลการดำเนินงานและให้ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาว่า ผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะต้องยกระดับคุณภาพทางการศึกษาโดยการระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนภารกิจ ของโรงเรียน และพัฒนาโรงเรียนให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน จึงทำให้ระดับประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อีรพงษ์ ก้านพิบูล (2557) ที่ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี พบว่า โรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรี มีระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลวิจัยของ สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2549) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิง พหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร ด้านวิชาการ อยู่ในระดับ มาก

2. ผลการศึกษาปัจจัยระดับนักเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน และ เจตคติต่อการเรียนของนักเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบการณ์เดิมของนักเรียน มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อภิปราย ผลได้ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเนื่องมาจาก พฤติกรรมการเรียน เป็นลักษณะที่สำคัญของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะพฤติกรรมการ เรียนเป็นลักษณะที่แสดงออกถึงการปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อการเรียนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน เห็นถึงความกระตือรือร้น ความสนใจและความใส่ใจในขณะที่เรียน จนเป็น กิจนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือมีประสบการณ์ที่มากพอ (Eysenck, Arnold, & Meili, 1972) จึงทำให้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและมีอิทธิพล ต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Scheerens and

Bosker (1997) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านการเรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษาพบว่า พฤติกรรมด้านการเรียนของนักเรียนสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ กฤตชญา วิเชียรเพริศ (2558) ที่ทำการศึกษาวิจัยปัจจัยพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เจตคติต่อการเรียนของนักเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะว่า เจตคติต่อการเรียนเป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนแสดงออก ทั้งด้านความรู้สึกและการกระทำ (Anderson, 1994) รวมทั้งเจตคติเป็นแนวโน้มเชิงทางจิตใจที่จะชักจูงให้บุคคลกระทำการใด ๆ เพื่อเข้าหาหรือหลีกเลี่ยงสิ่งนั้น เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมและแนวโน้มตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ (McClelland, 1985) ซึ่งมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สอดคล้องกับงานศึกษาวิจัยของ จตุพร วงศ์ไชย (2557) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ตัวแปรเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ประสบการณ์เดิมของนักเรียน เป็นตัวแปรระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะว่า ประสบการณ์เดิมของนักเรียน เป็นพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่เดิม เป็นความจริงจำและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ที่ทำให้สามารถเรียนรู้และเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้ จึงมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ทรงยศ แก้วมงคล (2557) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ประสิทธิภาพเดิมของนักเรียนที่มีอิทธิพลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาปัจจัยระดับห้องเรียน พบว่า คุณภาพการสอนของครู และ ประสิทธิภาพการสอนของครู มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 คุณภาพการสอนของครู มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีปฏิสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียน นั่นอาจเป็นเพราะว่า คุณภาพการสอนของครู คือ การแสดงความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูด้วยการอธิบาย การชี้แนะ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมและเรียนด้วยการกระทำด้วยตนเองในขณะที่ทำการสอน มีการเสริมแรงให้กับนักเรียนโดยมีการให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อบกพร่อง ทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียน ดังนั้น คุณภาพการสอนจึงเป็นหัวใจสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนของผู้เรียน (Ellis, 1993) จึงมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้และประสิทธิภาพที่ดีของนักเรียน ทำให้ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า คุณภาพการสอนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ประสิทธิภาพการสอนของครู มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจากว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่บ่งบอกถึงความเชี่ยวชาญในงานสอนที่ได้ปฏิบัติมา สามารถนำประสบการณ์ต่างๆมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จตุพร

วงศ์ไชย (2557) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยพระดัตที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ตัวแปรประสบการณ์การสอนมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 พฤติกรรมการสอนของครู มีปฏิสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ อาจเป็นเพราะว่า การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้มีการยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง ทำให้ครูต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของตัวเอง เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นผลดีต่อทั้งผู้รับบริการทางการศึกษาและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีและมีความประพฤติที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาวดี ชีวะผลาบุรณ์ (2553) ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารวิชาการที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการสอนมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน และอธิบายประสิทธิผลการบริหารวิชาการได้ร้อยละ 43

4. ผลการศึกษาปัจจัยระดับโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประสบการณ์ทางการบริหารมีอิทธิพลทางลบต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่มีอิทธิพลเกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียนและด้านการสร้างบรรยากาศทางวิชาการในสถานศึกษา เพื่อทำกิจกรรมทางวิชาการให้บรรลุเป้าหมายและพันธกิจที่กำหนดไว้ได้อย่างมีคุณภาพ (Leithwood, 1994) จึงมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพดล พลเยี่ยม (2556)

ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 พบว่า การเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ได้ร้อยละ 72.6

4.2 ประสพการณ์ทางการบริหารมีอิทธิพลทางลบต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่มีอายุค่อนข้างมาก และมีประสบการณ์การบริหารเกิน 10 ปี ซึ่งการที่ผู้บริหารโรงเรียนมีประสบการณ์การบริหารมาก อาจมีส่วนที่ไม่ดี คือ ขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ไม่ค่อยรับฟังเหตุผล ข้อเสนอแนะ ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ จากผู้ใต้บังคับบัญชา ชอบตัดสินใจด้วยตนเองแล้วออกคำสั่งให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนปฏิบัติตาม โดยขาดการมีส่วนร่วม ทำให้ครูและนักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนการสอน เป็นสาเหตุให้ประสพการณ์ทางการบริหารมีอิทธิพลทางลบต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ สุภางค์ จันทวานิช (2531) พบว่า ครูใหญ่ที่อาวุโส มีอายุ 50 ปีขึ้นไป แม้จะมีประสบการณ์มาก แต่จะมีความกระตือรือร้นในการทำงานน้อย มีแนวโน้มที่ยึดความคิดของตน ขาดการระดมความคิดเห็นที่หลากหลาย ทำให้ขาดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานภายในโรงเรียน ส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนลดลง และสอดคล้องกับ มนูญ เชื้อชาติ (2554) ที่ทำการศึกษาค่าปัจจัยพระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ประสพการณ์ทางการบริหารมีอิทธิพลทางลบต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของพฤติกรรมการสอนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ประสพการณ์ทางการบริหารมีปฏิสัมพันธ์กับประสพการณ์การเรียนของนักเรียน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประสพการณ์การบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนที่ดี คือ ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารและประสพการณ์การทำงานมาก ยิ่งทำให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานมากและเข้าใจงานมากยิ่งขึ้น จนสามารถจัดมวลประสพการณ์

ต่าง ๆ ให้กับนักเรียนได้ตามความต้องการและความสนใจ (O'neal, 1987) ทำให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการจนเป็นประสบการณ์ที่ดีของนักเรียน ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ จิตติพร จิตตรี (2555) ที่ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ประสบการณ์ในการบริหารที่แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2551). *มาตรฐานการจัดการศึกษาท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2560). *ข้อมูลสารสนเทศท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.

กฤตชญา วิเชียรเพริศ. (2558). *ปัจจัยพระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

จตุพร วงศ์ไชย. (2557). *ปัจจัยพระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O -NET) วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.

จิตติพร จิตตรี. (2555). *ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, นครศรีธรรมราช.

ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ*

- การอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 8(1), 85-86.
- ทรงยศ แก้วมงคล. (2557). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ธีรพงษ์ ก้านพิกุล. (2557). *ประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรี
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์)* มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- นพดล พลเยี่ยม. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).* มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- ภูมิพัฒน์ รักพรหมมล. (2559). *ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย (รายงานวิจัย).* มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร, กำแพงเพชร.
- มนูญ เชื้อชาติ. (2554). *ปัจจัยพระระดับที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออก (วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุชฎบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์).* มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วิภาวดี ชีวะผลาบุรณ์. (2553). *รูปแบบการบริหารวิชาการที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์).* มหาวิทยาลัยคริสเตียน, นครปฐม.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2555). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 6).*
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมถวิล วิจิตรวรรณ, สุภาส อังศุโชติ, และ รัชนีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2556). *การวิเคราะห์
พระระดับ: โปรแกรม HLM (พิมพ์ครั้งที่ 2).* กรุงเทพมหานคร: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2531). *คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในชนบท: กรณีศึกษา
โรงเรียนในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (รายงานผลการวิจัย).*
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2549). ปัจจัยเชิงพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 17(2), 47-62.

ภาษาอังกฤษ

Anderson, J. E. (1994). *Public policy-making: Introduction* (2nd ed.). New York, NY: Houghton Mifflin.

Ellis, D. (1993). A behavioural approach to information retrieval design. *Journal of Documentation*, 45(1989), 171-212.

Eysenck, J., Arnold, W., & Meili, R. (1972). *Encyclopedia of psychology*. London: Search.

Leithwood, K. (1994). The move toward transformational leadership. *Educational Leadership*, 49(5), 8-12.

McClelland, D. C. (1985). *Human motivation*. Oakland, NJ: Scott Foresman.

O'Neal, S. W. (1987). Classifying job characteristics of educational administrations an examination of satisfier and motivators. *Dissertation Abstracts International*. 47(9), 3269.

Scheerens, J., & Bosker, R. J. (1997). *The foundations of educational effectiveness*. London: Pergamon.

Sergiovanni, T. J., Starratt, R. J. (1997). *Supervision: A redefinition* (6th ed.). New York: McGraw-Hill.